

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI - Anul 1954 - Partea întâi

Nu știu... probabil că nu au scris... Spune Isaia 4.24, dar Isaia 4 are numai șase versete. Nu știu dacă nu ați vrut să spuneți Isaia 5.25. Întrebarea este:

Care este înțelesul celor scrise în Isaia 4.24 și când se vor întâmpla aceste lucruri?

Isaia 4 are numai șase versete. Indiferent cine a scris aceasta, poate se va gândi să reformuleze întrebarea ca să pot înțelege despre ce este vorba. Vedeți, nu știu la ce v-ați referit când m-ați întrebat despre ce se vorbește în Isaia 4.24 și când se va întâmpla.

N-am să vă țin prea mult. În ordine.

Mulțumesc, frate. Trebuie să merg și în alte locuri. Am aici o scrisoare de la domnul Baxter.

Înainte de a începe serviciul din dimineața aceasta, aș dori să vă rugați un moment împreună cu mine.

Am venit cu intenția de a pleca pentru câteva zile în străinătate. Am primit acum o scrisoare de la fratele Baxter pe care mi-a citit-o aseară fratele Cox la telefon și mi-a dat-o în dimineața aceasta. Spunea că vor să amâne din nou plecarea. Nu știu dacă Satan sau Dumnezeu este cel care încearcă să mă țină ca să aștept timpul potrivit pentru acest lucru. Nu știu. Spun că o mai amână puțin, și tot așa o amână din octombrie. Da, octombrie, noiembrie, decembrie și ianuarie, sunt patru luni de când o tot amână.

Vedenia a venit și am scris aici în Biblie exact ce se va întâmpla, dar nu știu când. Știu că oamenii cred că eu nu sunt sincer, de aceea își spun: „Când are să plece?” dar adevărul este că mă simt foarte rău atunci când cei ce se ocupă de aceste probleme vin și-mi spun: „Nu poți să pleci acum pentru că trebuie să mai facem asta și cealaltă.”

Da, mă simt foarte rău pentru că nu știu ce să le mai spun oamenilor. Totuși, un lucru este clar: eu și voi trebuie să ne încredințăm în mâna Domnului și să spunem: „Doamne, eu sunt gata, când ești gata Tu.” Înțelegeți?

Uneori sunt probleme cu biserica. Acum sunt probleme cu vizele sau cu altceva. S-ar putea să fie Satan care încearcă să mă oprească. De fiecare dată când vă rugați în timpul săptămânii, rugați-vă și pentru mine și cereți-I lui Dumnezeu ca, dacă acesta este Satan, să-l scoată afară din drum, iar dacă este voia Lui, să mă țină aici. Așa să fie, pentru că El știe cum este mai bine.

Ar putea să fie altceva în planul Lui, iar eu nu vreau să i-o iau înainte. O, este groaznic când faci aceasta! Nu știu ce să spun pentru că nu știu despre ce este vorba.

La fel ca scumpul nostru frate, George Wright. Mulți dintre voi știu în ce situație este, nu-i așa? Știți că doctorii l-au abandonat și urma să moară acum o săptămână sau mai mult. Vedeți? Eu m-am dus să-l văd și m-am rugat sincer. În drum spre casă mă întrebam ce avea să se întâmple. După câteva zile, luna trecută dimineața, am avut o vedenie care nu a fost însă foarte clară. Eu m-am rugat și pentru o femeie care are cancer. Am văzut-o stând în picioare, dar când medicii au operat-o, au constatat că este mâncată de cancer și ca urmare au cusut-o la loc fără să-i facă nimic. Cu toate acestea, eu știu că ea va trăi. Vedeți?

Dar să revenim la fratele George Wright. Am văzut casa lui, iar în partea stângă a casei erau niște copaci și o salcie, iar deasupra lor, am văzut niște bulgări de țărână, cât pumnul meu, care se rostogoleau la vale. Apoi l-am auzit pe îngerul

Domnului, care stătea lângă mine, spunând ceva despre un mormânt și despre fratele George.

Deci era vorba despre mormântul fratelui George. Mai exact era vorba de un grup de oameni care râdeau de el pentru că credea că Dumnezeu îl poate vindeca deși medicul a spus că nu mai are nici o șansă deoarece are în plămâni un cheag de sânge și dacă îi va ajunge cumva la inimă, este gata, iar dacă va ajunge la cap, va paraliza. Înțelegeți?

Totuși, el va săpa mormântul unora dintre cei care râd și îl batjocoresc. Nu știu dacă fratele este gropar sau dacă vedenia are un înțeles simbolic..

Pentru că n-am înțeles vedenia, L-am rugat pe Domnul vreo patru seri la rând s-o repete. Și într-adevăr a revenit într-o dimineață, pe la ora 7.00-8.00, iar acum cred că totul va fi așa cum am înțeles, așa că fratele va săpa mormântul unora dintre cei care au râs de el.

Dumnezeu este dragoste, iar noi Îl iubim din toată inima.

Nu vrem să vă ținem prea mult în dimineața aceasta, de aceea voi încerca să răspund cât voi putea de repede și de bine. Prieteni, eu pot să fac o mulțime de greșeli în lucrurile acestea, pentru că sunt om ca și voi, iar fratele Neville sau oricare din acești lucrători v-ar putea răspunde la fel de bine ca și mine. În ce mă privește, eu fac aceasta cu un singur scop: ca să aflu ce este în inimile oamenilor.

Dacă găsesc patru sau cinci întrebări despre același lucru, mă gândesc: „Iată că acum știu ce fel de întrebări îi frământă pe oamenii din biserică.”

Să luăm deci întrebările și să le vedem pentru că, înainte de toate, cel mai important lucru este să ții biserica în armonie, în dragoste față de Dumnezeu și în

părtășie, astfel încât să credem cu toții că sângele lui Isus Hristos ne curăță de toate păcatele și relele.

Dacă femeia sau bărbatul de lângă tine nu crede că Isus Se poate descoperi iarăși, haideți să-L credem noi și să mergem înainte.

Poate nu suntem de acord cu un frate asupra Scripturii, dar haideți să facem biserica să lucreze în armonie, fiindcă în felul acesta vom aduce mai mulți oameni printre noi. Dar când biserica nu este în armonie, aceasta produce dezbinare. Totuși, noi nu putem face aceasta. Dacă suntem de acord asupra unui lucru, că Isus Hristos ne curăță de toate păcatele și că păcatul este dus, atunci suntem aproape de casă.

Eu am un frate, rudă de sânge, dar deși ne înțelegem mizerabil suntem totuși frați.

Fratele Cobbles a venit și voia să înceapă o campanie în Louisville, acolo unde am ținut aseară un micuț serviciu de vindecare, iar Domnul a lucrat minunat. Dar mai târziu am aflat că frații Jessup din Del Rio, Texas, țin pentru următoarele săptămâni un serviciu în Louisville și îl au cu ei pe cel mai bun vorbitor al lor.

Cred că este vorba de Charles și cu siguranță nu voi începe o trezire undeva unde este deja în desfășurare o campanie de genul acesta.

În această după-amiază au și ei o campanie de vindecare, și nu vreau să încep o adunare când ei au deja una acolo, fiindcă știu ce înseamnă aceasta. Voi știți cum este când eu țin o adunare și vine cineva care încearcă să țină o altă adunare. Nu este prea plăcut și nu este momentul potrivit, așa că vom aștepta puțin și poate că Dumnezeu ne va ajuta. El ne va ajuta oricum, așa că noi credem, mergem înainte și ne punem încrederea în Dumnezeu. Să ne rugăm.

Tată care ești în ceruri, lasă binecuvântările Tale să strălucească asupra noastră, acum când încep să răspund la aceste întrebări.

Pe unele dintre ele nu le-am văzut niciodată, pentru că am citit doar două sau trei mai devreme. Acesta este motivul pentru care Te rog, Tată, să mă ajuți și să-mi dai înțelepciunea de care am nevoie.

Binecuvântează-ne, Doamne. Binecuvântează-i pe frații din Tabernacolul acesta; binecuvântează-l pe fratele Neville, care muncește din greu ca păstor în această pășune și încearcă să conducă oile către iarba verde și trifoiul gras, sau spre apele Vieții și înapoi la umbra Pomului Vieții. El are grijă de oile nevoiașe, are grijă de cele slăbite și de cele care șchiopătează, încercând să le vindece și să le ridice ca să fie oi adevărate. Te rog să-l binecuvântezi, Tată, și să-i dai înțelepciune, cunoștință și înțelegere în toate lucrurile.

Ajută-ne pe toți și Te vom lăuda în Numele lui Isus. Amin.

Din întrebările pe care le am aici, voi lua câteva care se referă la diferite părți ale Scripturii și voi încerca să răspund la ele. Nădăjduiesc să le pot lua chiar pe toate și să terminăm devreme.

Prima întrebare este una directă:

8. Eu m-am botezat la vârsta de treisprezece ani. Ar trebui să mă botez din nou?

Este o întrebare frumoasă. Ei bine, prietene, eu las întotdeauna aceasta la latitudine persoanei în cauză. Știu cine pune întrebarea pentru că mi-a dat-o personal. Să vedem deci cum stau lucrurile.

Dacă la treisprezece ani credeai în Hristos și ai fost tot timpul creștin, rămâi cum ești. Dar, dacă Dumnezeu te-a binecuvântat și ți-a dat Duhul Sfânt după aceea vârstă, nu te-aș sfătui să rămâi așa.

Botezul este doar o cale de a arăta oamenilor sau adunării cu care ești în momentul acela, și care îți sunt martori, credința ta în faptul că Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, care a murit și a înviat a treia zi, și că tu ai fost îngropat în El și ai înviat ca să pășești într-o viață nouă. Aceiași oameni care te-au văzut când te-ai botezat, te vor întâlni la judecată. Înțelegeți?

Când cineva, un străin, te întreabă: „Ai fost botezat?” tu poți să-i răspunzi: „Da, eu am fost botezat în moartea și îngroparea Domnului meu.”

Eu spun că botezul este un lucru foarte important, deoarece fiecare poruncă a lui Dumnezeu este foarte importantă. Nu credeți la fel? Este foarte important să fim botezați.

Isus ne-a dat această poruncă în Marcu 16.15-16:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine crede și se va boteza, va fi mântuit...”

Când a vorbit cu Nicodim, tot Domnul Isus a spus: *„Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3.5), ceea ce înseamnă că trebuie să fim botezați. Eu cred în botezul prin scufundare, în Numele lui Isus Hristos și în învierea spre o viață nouă, condusă după poruncile lui Dumnezeu.

Voi mă întrebați: „Frate Bill, ai botezat vreodată pe cineva care fusese botezat când era copil?” Da, de mult ori.

În Apocalipsa 2.5 avem un verset care se adresează bisericii. Acolo scrie: *„Pocăiește-te în întoarce-te la faptele tale dintâi...”*

Mulți înțeleg că trebuie să te întorci și să faci mereu același lucru. Eu nu mă împotrivesc acestora și vă spun că suntem gata să botezăm oricând pe oricine vrea. Dacă simți că ceva te îndemnă să te botezi, du-te și fă-o. Așa este. Du-te și fă-o. Nu lăsa nimic să-ți stea în cale, pentru că trebuie să fii hotărât.

Dacă ai făcut ceva cu ani în urmă și simți că trebuie să te botezi din nou, du-te și fă-o. Nu contează despre ce este vorba: fă totul cât se poate de clar, pentru că altfel te vei izbi tot timpul de lucrul acela și nu vei putea merge mai departe până nu-l înlături din drum. Înțelegeți? Trebuie să lași deoparte orice greutate și orice lucru care te obsedează, iar dacă vrei să fii botezat a doua oară, du-te înainte. Da, aceasta este tot ce trebuie să faci.

Eu am botezat mulți oameni pentru a doua oară. În ce privește versetul din Scriptură la care se referă unii, vreau să spun că el nu se referă la fiecare individ în parte, ci bisericii. Vedeți ce-a făcut biserica? A pierdut dragostea dintâi. Acesta este motivul pentru care El i-a zis: *„Pocăiește-te și întoarce-te la dragostea dintâi, căci altfel voi veni și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui.”* (Apocalipsa 2.5).

Dacă vrei să te botezi, deși ai mai fost botezat o dată la treisprezece ani sau la altă vârstă, fă-o.

Vorbind despre Scriptură, este o singură situație în care li se spune oamenilor să se boteze încă o dată. În toată Biblia este un singur verset care vorbește despre oameni botezați a doua oară: este vorba de ucenicii din Efes, care fuseseră botezați de Ioan Botezătorul înainte de revărsarea Duhului Sfânt.

Astfel, în Fapte 19.5, Pavel le-a spus că trebuie să fie botezați din nou în Numele Domnului Isus Hristos, pentru a primi Duhul Sfânt. Înțelegeți? Adevărul este că nu este nevoie să fii botezat ca să primești Duhul Sfânt, pentru că Îl poți primi atunci când ai o inimă dreaptă.

În Fapte 2.38, Petru spune: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos..., apoi veți primi darul Sfântului Duh.”*

În Fapte 10.47-48, vedem că Dumnezeu S-a întors și spre neamuri și le-a dat Duhul Sfânt. Vedeți? Este vorba de inima ta.

Cu acea ocazie, Petru a zis: *„Se poate opri apa, ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”* (Fapte 10.47). Abia atunci le-a spus că trebuie să fie botezați în Numele lui Isus Hristos.

Să mergem mai departe:

„Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns în Efes unde a găsit niște ucenici, cărora le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?”

Ei i-au răspuns: „Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?” le-a zis El.” Deci erau botezați.

„Și ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan.”

Pavel le-a zis atunci: „Ioan a botezat cu botezul pocăinței și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.”

Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.” (Fapte 19.1-5). Vedeți?

Dar dacă ai fost botezat la vârsta de treisprezece ani, cu botezul creștin, și de atunci ai trăit o viață creștină, totul este în ordine. Sau poate te-ai rătăcit de câteva ori?

Mă veți întreba despre rătăcire. Țineți minte ce vă spun: noi ne rătăcim în fiecare zi. Nu se poate să nu o facem. Dar ne rătăcim față de oamenii din biserică, nu față de Dumnezeu, deoarece dacă ai păcătuit, ești dus.

Totuși, noi cădem mereu.

Pavel spunea că trebuie să moară în fiecare zi, este adevărat? Trebuie să moară în fiecare zi, să se pocăiască în fiecare zi; trebuie să se pocăiască tot timpul. Iar dacă Pavel trebuia să se pocăiască tot timpul, înseamnă că și eu trebuie s-o fac. Voi nu? Desigur.

Dar dacă ai fost răscumpărat și simți că sângele lui Isus Hristos te-a spălat de păcate, dacă ai dus o viață creștină, nu cred că este nevoie să fii botezat din nou. Totuși, dacă vrei să faci aceasta, nu este nici o problemă: noi vom fi bucuroși să te botezăm.

.....

9. Care va fi starea bisericii atunci când Evanghelia se va întoarce la evrei?

Fratele care a scris această întrebare mi-a spus că se referă la textul din Luca 21.24: *„Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini*

vremurile neamurilor.”

Ascultați-mă cu atenție pentru că aceasta este o întrebare bună.

Și: *„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.”* (Luca 20.21).

Haideți să privim aceste lucruri îndeaproape.

În legătură cu problema aceasta s-au făcut o mulțime de confuzii, dar privind Biblia din punct de vedere istoric, vom putea înțelege câteva lucruri.

Frații adventiști de ziua a șaptea cred că Ierusalimul va fi înconjurat din nou de oști. Acest lucru ar putea fi adevărat, pentru că Biblia are de multe ori o însemnătate multiplă. Câți dintre voi știu că Scriptura spune prin fiecare proroc tot mai multe lucruri? Sigur că da.

În Matei 2 scrie că Isus a fost chemat afară din Egipt ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: *„Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”* (v. 15).

Această prorocie se referea exact la Israel, fiul lui Dumnezeu, care a fost chemat afară din Egipt în Geneza și Exod. Dar versetul se referă și la vremea când se repeta acest lucru.

Voi știți că Israel era poporul lui Dumnezeu, fiul Lui. Când i-a vorbit lui Faraon, Dumnezeu i-a spus ce-i făcuse fiului Său și i-a zis că dacă nu-l va lăsa să plece, îl va lovi cu toate urgiile. Deci versetul are mai multe sensuri.

În textul citit se spune că Ierusalimul va fi înconjurat de oști, dar din punct de vedere istoric, acest lucru s-a întâmplat în jurul anului 70 d.Hr. când orașul a fost asediat de Titus. Priviți cu atenție, fiindcă atunci veți vedea totul altfel. Eu cred că în vremea sfârșitului Ierusalimul va fi înconjurat din nou de oști, dar după părerea mea, această prorocie se referă la vremea când a fost asediat și distrus de Titus.

Despre „pustiire”, prorocul Daniel spune că *„va sta în locul sfânt.”* Observați că el a spus: *„Când veți vedea „urâciunea care pustiește”... așezată în locul sfânt...”* (Matei 24.15 – traducere din engleză). Vedeți? „Urâciune” înseamnă „necurăție”, iar „pustiire” înseamnă „distrugere.” *„Când veți vedea „urâciunea care pustiește”... așezată în locul sfânt...”* Literal, acest lucru s-a împlinit când generalul Titus a asediat Ierusalimul și l-a distrus.

La începutul capitolului 24 din Matei, ucenicii L-au întrebat pe Isus:

„Când va fi vremea sfârșitului și care va fi semnul venirii lui Hristos?” (Matei 24.3).

Ei îi vorbeau despre Templu, cum era construit și cât de frumos era împodobit, dar El le-a zis: *„va veni o vreme când nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.”* (v. 2). În timp ce vorbea cu ei, Domnul Isus S-a întors la Daniel, pentru că în Scriptură nu există nici o nepotrivire sau contradicție. Astfel, toate prorociile trebuie îmbinate una cu alta.

Tot Domnul Isus a spus în Ioan 10.35: *„Scriptura nu poate fi desființată.”* Amin. Înseamnă că eu voi merge în cer? Desigur, pentru că Scriptura nu poate fi desființată.

Cum vă puteți îndepărta de Scriptură, voi, care credeți în semne și minuni? Ea nu poate fi desființată, așa cum nici Hristos nu poate fi desființat, trupul Lui este deasupra și fiecare mișcare a Lui reflectă o mișcare jos pe pământ.

În ce privește vindecarea divină, vreau să vă spun că dacă puterea lui Dumnezeu a fost luată din biserică de pe pământ, atunci a fost luată și de la Hristos. O, dar ce tablou minunat ne-a dat Domnul când a spus că El este Vița, iar noi suntem mlădițele Lui. Înțelegeți? Aceasta înseamnă că mlădițele se mișcă așa cum se mișcă Vița, este adevărat?

Ce minunat! Trupul Lui, brațele și coastele sângerânde, lacrimile care au curs, spatele Său biciuit atârând între Dumnezeu Tatăl și muritorii acestui pământ, rugăciunea și mișcarea, iubirea și puterea Sa, într-un cuvânt: totul a fost dat bisericii Sale.

El a spus: „Îmi voi mișca mâinile în felul acesta,” iar trupul Său se mișcă întocmai. *„Duceți-vă și predicați Evanghelia...”* iar biserica Sa merge înainte procedând întocmai. De ce aceasta? Pentru că umbra ei trebuie să se miște o dată cu mine, este adevărat? Desigur.

Aici este El, trupul Lui în mișcare: *„Duceți-vă în toată lumea și dovediți puterea...”* Dacă am face aceasta cu teologia și învățăturile noastre, am eșua amarnic. Dar mâna lui Dumnezeu este la lucru și astfel, apar semne și minuni. O, Doamne!

Nu vreau să mă îndepărtez de întrebare, dar ascultați-mă o clipă. Când scotea afară duhurile rele, Isus a spus: *„Fiii voștri cu cine îi scot? Dacă aveți o cale mai bună, arătați-mi-o!”*

„Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu...” (Matei 12.27-28).

Gândiți-vă numai! Dumnezeu este deasupra lui Hristos, iar Hristos este deasupra bisericii. Astfel, Tatăl spune un lucru, Fiul își mișcă mâna și umbra o urmează.

„Deci, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, fiii voștri cu cine îi scot?”

Fiți atenți! Nu contează cât de gravă este boala, nici câtă suferință poate să pună diavolul în tine, tu ia „Degetul”, puterea Lui și dă-le la o parte. Uitați-vă ce umeri puternici, ce brațe și ce mușchi! Și numai degetul Lui înlătură orice boală și scoate afară dracii. Ce mărunț este diavolul! Dumnezeu Își ridică numai degetul și îi scoate imediat afară. *„Dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu...”*

Să vă arăt cum este dragostea lui Dumnezeu. Când se pierde o oaie, El nu-Și folosește degetul, ci o pune pe umeri. Vedeți? El Și-a folosit întreaga ființă ca să-Și pună oaia pe umeri.

Partea cea mai puternică a unui om sunt umerii și spinarea. Voi știți aceasta; iar El Și-a folosit toți mușchii pentru a lua oaia cu totul, ca s-o așeze pe umeri și s-o poată duce. El nu S-a folosit de deget, ca atunci când scoate afară un drăcușor bătrân, ci S-a folosit de toți mușchii picioarelor și ai brațelor, S-a dus în pustie și a adus oaia pierdută pe umeri.

„Dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, fiii voștri cu cine-i scot?”

O, aleluia! Înapoi la subiectul nostru.

„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști...”

Atunci, cei din Iuda să fugă în munți, cei din Ierusalim să iasă afară din el și cei din ogoare să nu intre în el.

Căci zilele acestea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinescă tot ce este scris.

Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în acele zile! Pentru că va fi o strâmtorare mare în țară și mânie împotriva acestui norod.

Vor cădea sub ascuțișul săbiei , vor fi luați robi printre toate noroadele...” (Luca 21.20-24).

Observați cât de minunat scoate Scriptura în relief aceste lucruri. Mai întâi: „*vor cădea sub ascuțișul săbiei...*” Aceasta din urmă va fi bomba atomică. Înțelegeți?

Deci, scrie că iudeii vor cădea sub ascuțișul săbiei și vor fi luați robi printre toate neamurile. Aceasta nu se va mai întâmpla niciodată, deoarece acum ei se adună în Palestina pentru vremea sfârșitului. Vedeți?

Această parte a prorociei se referea la zilele care au trecut, și conform Istoriei s-a întâmplat întocmai: ei au fost împrăștiați prin toate țările. Astăzi găsești evrei în fiecare națiune de sub soare. Te duci în China, găsești evrei; te duci în Rusia, găsești evrei; te duci în insule, găsești evrei. Sunt împrăștiați printre toate popoarele. Ce este aceasta? Prorocia lui Dumnezeu. El a vrut să fie așa, dar toți acești evrei sunt indicatoare, frate. Știu că ei sunt orbi, duși de nas și amăgiți, dar Dumnezeu a îngăduit acest lucru ca să putem vedea noi: tu și eu. Acesta este adevărul.

Dar, prin duhul prorociei vă spun că, conform Cuvântului, ceasul când iudeii se vor întoarce acasă este gata să vină. Da, domnilor. El a împietrit inima lui Hitler și i-a scos din Germania; a împietrit inima lui Mussolini și i-a scos din Italia; a împietrit inima lui Stalin și i-a scos din Rusia. El îi scoate de pretutindeni exact cum a făcut în zilele când i-a scos din Egipt.

Ce a făcut Dumnezeu când se pregăteau să iasă din Egipt? A lovit țara cu urgii mari și minuni pe care le va face din nou prin cei doi slujitori ai Săi, cei doi măslini despre care scrie în Zaharia și Apocalipsa 11.16:

„Ei au putere să închidă cerul ca să nu cadă ploaie în zilele prorociei lor și au putere să prefacă apele în sânge și să lovească pământul cu orice fel de urgii, ori

de câte ori vor voi.”

Iată-i! Aceștia sunt cei doi martori din zilele din urmă.

Eu știu că învățătura modernă spune că ei reprezintă Vechiul și Noul Testament, dar nu este adevărat. Este o mare greșeală.

Aceștia sunt cei doi martori; va fi chiar o întoarcere a lui Moise și a lui Ilie. Moise a murit, dar unde s-a dus? El trebuia să învieze din nou, iar Ilie a fost luat la cer fără să guste moartea. El va trebui să moară, pentru că orice muritor trebuie să moară, așa că trebuie să se întoarcă. Da, aceștia sunt cei doi martori.

Acum fiți atenți! „...vor cădea sub ascuțișul săbiei (v. 24), vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până când se vor împlini vremurile neamurilor.”

Este corect, nu-i așa? Totuși, în același timp este șocant să vezi că vremea noastră este limitată. Însă așa a spus Dumnezeu.

Vremea de har a neamurilor a început cu împăratul Nebucadnețar. O, ce minunat! Ce mult aș putea vorbi despre aceasta, dar trebuie să termin în câteva minute, fiindcă trebuie să țin cont că fiecare dorește să primească răspuns la întrebarea lui.

Acum haideți să ne gândim la aceasta pentru că este foarte important. Fiți atenți! Dumnezeu a condus poporul evreu. Ei n-au fost niciodată o națiune, ci au fost doar un popor. Ei n-au avut niciodată o biserică organizată, ci erau biserica chemată afară. Da, ei n-au fost o organizație, ci au fost conduși tot timpul de Dumnezeu. Apoi, când au vrut un împărat, Dumnezeu le-a dat unul, dar n-a mers niciodată pentru că Împăratul lor este Dumnezeu. Dumnezeu este și Împăratul nostru. Acesta este adevărul. El este Împăratul bisericii.

Vedeți? Când au început să imite popoarele lumii, ei au fost luați robi și duși în Babilon.

Ce imagine perfectă a bisericii de astăzi, care încearcă să imite lumea, ceea ce face ca oamenii să fie robii propriului lor fel de trai. Biserica trăiește exact ca lumea, se comportă ca lumea, face aceleași fapte ca lumea, iar după aceea are pretenția că este Biserica. Nu se poate face aceasta! Nu, domnilor. Chiar viața ta dovedește ce ești. Cum spuneam la început, trupul tău cerească se reflectă în trupul tău pământesc, așa că aici ești exact ceea ce ești dincolo. Dacă în țara duhovnicească vei fi vulgar, și aici ești tot vulgar. Dacă în țara duhovnicească vei avea încă răutate, invidie, ceartă, etc., aceasta se reflectă aici. Dar dacă întreaga ta ființă a fost curățită și sfințită, aceasta arată că acolo sus te așteaptă un trup curat și desăvârșit, care se reflectă în trupul de carne. Înțelegeți? Vedeți, aceasta este.

„Dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer.” (2 Corinteni 5.1).

În această vreme de sfârșit, spun aceasta ca să completăm comparația, tot acest creștinism prefăcut se va aduna într-un mare Babilon, exact cum s-a întâmplat atunci. În timpul acela, Israelul a fost dus în Babilon, este adevărat?

Biblia spune: *„Îngerul Domnului a strigat și a zis: „Ieșiți afară din Babilon, poporul Meu.” (Apocalipsa 18.4).*

Ce este aceasta? O încurcătură: „Eu sunt baptist; Eu sunt metodist; Eu sunt prezbiterian.” Da, totul este numai o încurcătură în care nu este nici vorbă de mântuire. Să nu credeți cumva că vreau să spun că metodiștii sau baptiștii nu sunt mântuiți. Eu nu vorbesc despre aceasta, ci mă refer la biserică și la puterea ei politică, la politica ei.

Din acest punct de vedere nu are importanță dacă ești metodist, baptist, catolic sau orice altceva, deoarece Dumnezeu nu recunoaște aceasta, Babilonul de astăzi, ci cheamă afară o Biserică curată și sfântă, Mireasa Sa, pe care o scoate dintre toți. Ce minunat!

Fiți atenți, fiindcă aici voi spune ceva care vă va șoca.

Ce s-a întâmplat cu închinătorii adevărați în Babilon? Amintiți-vă că erau numai o mână de oameni: Șadrac, Meșac, Abed-Nego și Daniel, singurii închinători adevărați care au mers în robie. Dumnezeu a îngăduit aceasta ca să arate ce fel de oameni erau. Astfel, ei au fost obligați să se închine la un idol, este adevărat? Da, ei au fost constrânși la idolatrie, au fost obligați să îngenuncheze în fața unui idol și să i se închine, iar pentru că au refuzat s-o facă au fost condamnați la moarte.

O, ce tablou minunat putem scoate din cartea lui Daniel și din Apocalipsa! Luându-le împreună, putem vedea că înainte de a fi scoasă afară, biserica va trece prin același tip de prigoane. Acesta este felul în care a început Biserica neamurilor și tot acesta este felul în care va fi luată. Așa a venit și tot așa va pleca.

Uitați-vă cum a văzut el chipul. După părerea mea, chipul pe care l-a făcut Nebucadnețar era chipul lui Daniel, deci chipul unui om sfânt. Dacă observați, împăratul Nebucadnețar îl numise deja „Beltșatar, pe Daniel, acesta fiind numele idolului lui. Apoi i-a făcut un chip și a spus: „Nimeni să nu se închine altui dumnezeu, decât dumnezeului lui Daniel.” Probabil era chipul unui om sfânt, o statuie mare, și fiecare trebuia să se plece înaintea ei.

Dar Biserica, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au refuzat s-o facă. Daniel era conducătorul lor, așa cum Hristos este Conducătorul Bisericii. Ei au fost obligați să se plece înaintea acelu chip și să i se închine. Observați, vă rog, că în acest timp nu se spune nimic despre Daniel. Amin.

O, cred că veți înțelege! Daniel nu spunea nimic, ci îi lăsa să decidă singuri ce vor face.

În ziua când vremea de har a neamurilor se va sfârși, va fi ridicat un chip, și toți oamenii vor trebui să se plece înaintea lui și să i se închine. Dar chiar dacă acel chip va fi mai sfânt ca oricând, noi nu trebuie să ne închinăm în fața lui, fiindcă aceasta este idolatrie.

Dacă observați, Daniel apare numai la sfârșit. Ce minunat! În noaptea marelui ospăț cu țiiitoarele și toate celelalte, a apărut pe perete un scris de mână: „*Mene, mene, tekel upfarsin.*”

Nimeni n-a putut să tălmăcească aceste cuvinte, fiindcă erau scrise într-o limbă necunoscută. Nimeni nu le înțelegea. S-au dus și i-au adus pe cei mai buni învățători ai lor, dar toți au spus același lucru: „Nu știm!”

Au chemat toți ghicitorii și cititorii în stele, dar și ei au spus la fel: „Nu știm! Nu știm nimic despre aceasta, pentru că n-am văzut și n-am auzit niciodată o asemenea vorbire.”

Dar Dumnezeu avea acolo un om: pe Daniel, și ei i-au spus împăratului: „Aduceți-l pe omul acela, pentru că în el locuiește duhul dumnezeilor.” Daniel a venit și a citit scrisul de pe perete, apoi l-a tălmăcit. Care era tălmăcirea? Ea nu era: „Să fii binecuvântat, împărate, și să trăiești veșnic!” Nu, nu! Ci era o lepădare totală, aspră și grea.

Da, cuvintele spuse de Daniel erau cât se poate de aspre: „*Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor.*” (Daniel 5.27). Uitați-vă dacă astăzi nu este la fel. Împărăția a fost dată neamurilor prin supranatural și tot prin supranatural va fi luată de la ele. A venit prin supranatural și va pleca tot prin supranatural.

„Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.” Și atunci Dumnezeu Se va întoarce la iudei. Amin.

O, prieteni, mi-ar fi plăcut să pot clarifica aceste lucruri, să fi avut timp să discutăm o săptămână despre acest subiect și să-l cercetăm temeinic prin Scriptură.

Ascultați cu atenție ce a spus El: *„Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.”* A urmat asediul lui Titus, care a luat Ierusalimul. Domnul Isus a spus:

„Ați auzit de „urâciunea pustiirii?”

„Da.”

„Ei bine, gata! Este vremea neamurilor.”

„Da, înțelegem aceasta,” au răspuns ucenicii.

„Neamurile au conducătorii lor acum.”

„Desigur.”

„Și atunci, Ierusalimul va ajunge sub conducătorii neamurilor?”

Da, domnilor. Romanii aveau încă stăpânire asupra Ierusalimului. Aceasta a început acolo, în urmă, prin „urâciunea pustiirii” despre care a vorbit Daniel.

El a spus: „Vremea aceea este foarte aproape. Ei vor dărâma acest Templu și vor construi exact pe același loc Moscheea lui Omar. Cine? Mahomedanii, neamurile. Aceasta va fi aici.”

„Neamurile erau păgâne, necredincioase.”

Aceasta nu se referea la Biserică, ci la păgâni, la necredincioși. Acest lucru va ține până când se va încheia perioada de har a neamurilor. După încheierea ei, va veni marele Prinț, Hristos, ca să stea de partea poporului în vremea sfârșitului. Daniel L-a văzut ca un îmbătrânit de zile, cu părul ca niște lână curată, așa cum este descris și în Apocalipsa 1. A început judecata și s-au deschis niște cărți. Cărțile (plural) au fost deschise și fiecare om a fost judecat după cele ce erau scrise în ele. Priviți! S-au deschis cărțile și Daniel a văzut venind mii și mii de mii de slujitori care îi slujeau, sfinții care veneau cu El. Scrie așa în Daniel?

„Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.” (Apocalipsa 20.12).

Țineți minte că întotdeauna sunt trei categorii. Dacă nu veți privi așa, vă veți încurca. La început s-au născut trei feluri de oameni pe pământ; au fost trei feluri la început și vor fi trei feluri la sfârșit.

Isus S-a întors cu zece mii de ori zece mii, care Îl slujeau. Vă amintiți ce a zis:

„Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucrurile de foarte mică însemnătate?” (1 Corinteni 6.2).

Sfinții vor judeca lumea. Aleluia! O, când mă gândesc la aceasta! Să-L vezi venind după încheierea Mileniului, cu Mireasa spălată în sângele Său, cu răscumpărații tuturor timpurilor stând lângă El.

Nu cei care au fost oameni buni. Aceia au pierdut cu siguranță întâia înviere, deoarece Biblia spune: „*Ceilalți morți n-au înviat până ce nu s-au sfârșit cei o mie de ani.*” (Apocalipsa 20.5). Este adevărat? Aceștia sunt cei care au avut numele scrise în Cartea Vieții Mielului, dar au refuzat botezul Duhului Sfânt. Doar cei aleși au parte de Împărăția de o mie de ani.

O, frate, ce fel de oameni ar trebui să fim noi atunci? Eu vreau să trăiesc în Mileniu. Haideți deci, să lăsăm la o parte orice fel de povară și orice păcat care ne prinde atât de ușor. Dacă cel de lângă tine spune sau face ceva greșit, roagă-te pentru el și du-te înainte. Îndreaptă-ți singur paștii spre Dumnezeu! Dacă nu este nimeni altcineva, fă-o tu, fiindcă numai cei aleși vor trăi în Mileniu; numai ei vor intra și vor ieși timp de o mie de ani cu Hristos. Ei se vor ridica în slavă împreună cu El și apoi se vor întoarce. Când vor învia cei răi, Mileniul va fi deja gata. Da, la sfârșitul celor o mie de ani, Hristos Se va întoarce cu Biserica Sa.

Hristos vine de trei ori:

- Prima dată a venit să-Și răscumpere Biserica, este adevărat?

- A doua oară vine s-o ia acasă;

- Iar a treia oară vine împreună cu Biserica Sa. Înțelegeți?

A venit s-o răscumpere; vine s-o răpească și s-o ducă de aici pentru timpul cât vor fi urgiile; și vine înapoi tot cu ea, pentru perioada Mileniului.

Apoi, marele Împărat și Împărăteasa Sa vor veni pentru judecată. Atunci se va așeza scaunul alb de domnie și vor fi deschise cărțile.

Și iată-i pe cei răscumparați, Biserica Dumnezeului celui viu, Biserica născută din Duhul Sfânt, venind în toată splendoarea ei ca să judece.

„Cărțile au fost deschise; a început judecata și fiecare a fost judecat după cele scrise acolo.” Aceștia sunt păcătoșii.

„Și a fost deschisă o altă carte,” dar nu pentru Mireasa Duhului Sfânt. Ea nu va fi judecată, pentru că a fost luată în răpire.

Dacă în dimineața aceasta ești umplut cu Duhul Sfânt și puterea lui Dumnezeu lucrează în fiecare fibră a trupului tău, de ce ar mai trebui să mergi la judecată? Tu ai fost deja judecat, ai fost primit și umplut, ai fost mutat deja în locurile cerești împreună cu Isus Hristos. Nu vei fi cândva, ci chiar acum ești acolo.

„Pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30).

Fiecare om din această lume, care a fost răscumpărat, stă sub sângele lui Isus Hristos și a fost umplut cu Duhul Sfânt, are Viața veșnică și nu poate să piară, ci a trecut deja în locurile cerești în Hristos Isus și nu va fi condamnat niciodată. Noi suntem deja răscumparați! Nu este extraordinar? Vedeți? Noi suntem răscumparați și stăm în locurile cerești cu Hristos, pentru că am fost deja proslăviți.

Voi ziceți: „Frate Bill, spune Scriptura așa ceva?”

Sigur că da. Pavel a spus: *„Pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* (Romani 8.30).

Ce este aceasta? O, „*ei au fost deja proslăviți!*” Și dacă suntem umpluți cu Duhul Sfânt, iar ființa noastră a fost pătrunsă de Dumnezeu, există un trup proslăvit care ne așteaptă deja, iar noi vom intra în el imediat ce acesta se va sfârși. Pe cei pe care i-a socotit neprihăniți, El i-a și proslăvit deja.

Ce v-am spus mai demult despre pozitiv și negativ? Aș fi dorit să am educația necesară ca să vă pot explica aceste lucruri cât se poate de simplu și de clar, dar nu o am. Eu știu despre ce vorbesc, dar nu pot să mă exprim așa de bine.

..... Împărații lumii se vor duce acolo. Rusia se va duce spunând: „Trebuie să avem lucrurile acelea. Acolo este uraniu și toate celelalte; trebuie să mergem și să le luăm.” Și când vor ajunge acolo, va avea loc marea luptă de la Armagedon. Atunci Dumnezeu va sta în vale alături de copiii lui Israel, așa cum a mai stat, și va lupta pentru ei. Dar aceasta se va întâmpla după încheierea timpului de har pentru neamuri. Și când acesta se va termina, totul este gata.

.....

Acum vă voi spune umila mea părere cu privire la întrebarea următoare.

10. Cine erau uriașii din acele zile?

Desigur, eu știu că biserica noastră este la fel ca mine. Eu am numai șapte clase și pot spune că nu-mi pasă de educație și de toate celelalte lucruri. Mai mult, cred sincer că educația este cea mai mare piedică pe care a întâlnit-o Evanghelia vreodată. Cu toate acestea, uneori mai deschid și eu câte o carte.

În ce mă privește, am de-a face întotdeauna cu oameni ca mine, adică cu oameni simpli, și îi sunt foarte recunoscător pentru aceasta Domnului, deoarece Biblia

spune că noroadele Îl ascultau cu plăcere. Dar cei bogați făceau parte dintr-o altă clasă socială. Oamenii simpli, obișnuiți, cei asemenea nouă, care Îl iubesc pe Dumnezeu, nu au prea multe în această lume, au doar familiile lor, dar cu toate acestea, Îl iubim pe Dumnezeu și ne place să mergem la biserică; dăm și hainele de pe noi pentru Împărăția lui Dumnezeu și facem multe alte lucruri de felul acesta. Noi Îl iubim și vom face orice pentru El.

Aceștia erau gloatele care Îl ascultau cu plăcere, iar astăzi este la fel.

Bogatul are prea multe bogății la care trebuie să se gândească, iar cel care trăiește pe cea mai joasă treaptă a societății este de asemenea prins de problemele lui, așa că nu-l va da nici o atenție. Dar gloatele Îl ascultă cu plăcere.

Istoricul Josephus a dat următoarea interpretare cu privire la „fiii lui Dumnezeu care și-au luat de neveste fiicele oamenilor.” El era de părere că aceștia erau „duhuri căzute” care au fost aruncate pe pământ.

Voi știți că în Apocalipsa 12 se vorbește despre o femeie învăluită în soare și despre balaurul roșu care *„cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ.”* (Apocalipsa 12.4).

Noi înțelegem că la început Satan și-a făcut o împărăție în nord, o împărăție pe care o voia mai frumoasă decât Împărăția lui Mihail. Astfel, a venit o zi când el a declarat război în cer, atrăgând de partea sa a treia parte din îngerii cerului. Este adevărat?

Acesta este motivul pentru care noi suntem în minoritate. Creștinii, oamenii născuți din Duhul Sfânt sunt foarte puțini. Așa este.

Dacă veți privi cu atenție duhurile care s-au ridicat în Geneza și au început să

crească, veți vedea închinarea de cea mai înaltă clasă din biserică. Priviți-o acolo departe, la Cain, și priviți-o astăzi.

A coborât încet și a ajuns până la farisei. Aceștia erau împărțiți în două secte: farisei și saduchei; dar a mers mai departe, așa că astăzi iat-o în catolicism și în celelalte mișcări mari, în locuri minunate.

Uitați-vă însă la Abel cu mielul lui. Totul era atât de simplu! Priviți asta în zilele lui Isus! Priviți pretutindeni în Scriptură și veți vedea cum este. Noi trăim chiar în ziua când Dumnezeu Și-a chemat Biserica afară, și vedem firul roșu care merge de la începutul Bibliei până la oamenii spălați prin Sânge.

Eu nu vreau să-l contrazic pe Josephus, nici să par mai deștept sau să spun că el nu știe despre ce vorbește, dar aș dori să înțelegeți că și el era un simplu om, ca mine.

Nu are importanță cât era de deștept, era doar un om. Și singurul lucru pe care l-a făcut, a fost să cerceteze vechile Scripturi, relicvele și așa mai departe, dar el n-a avut ceea ce avem noi astăzi: pe Duhul Sfânt. El se călăuzea după mintea firească, dar noi vorbim prin ceea ce avem astăzi: prin Duhul Sfânt. Josephus a spus că „fiii lui Dumnezeu, adică îngerii, au intrat în trupuri omenești și astfel le-au luat pe fetele oamenilor.”

Noi suntem aici o mulțime amestecată: bărbați, femei, băieți, fete, etc., așa că voi vorbi astfel încât să fiu înțeleș de cei adulți.

Josephus a spus că atunci când acei îngeri au văzut dorința femeilor, când au văzut cum trăiau bărbații cu femeile, s-au „înghesuit” în trupuri omenești și au luat și ei de neveste pe fiicele oamenilor.

Eu nu pot să cred aceasta! Părerea mea este că ei s-au născut în Canaan, pe linia lui Cain, care a fost alungat în țara Nod. El îl omorâse pe fratele său și purta un semn ca să nu fie omorât de nimeni.

Dacă observați, israeliții au găsit astfel de uriași când s-au dus în Canaan. Biblia spune că erau atât de înalți, încât iscoadele au spus că ei par niște lăcuste pe lângă acei oameni. Este adevărat? Vedeți? Sute și sute de ani mai târziu, ei erau încă bărbați foarte înalți, puternici și corpolenți.

Voi știți că s-au făcut unele săpături care au adus la suprafață scheletele lor, iar oamenii au putut să vadă că ei fuseseră într-adevăr foarte mari. Aici vă voi spune părerea mea personală, dar ea este numai pentru oamenii din biserica aceasta.

Deci, după părerea mea, Cain era fiul lui Satan. Știu că nu sunteți de acord cu aceasta, deoarece nici chiar propria mea biserică nu este, dar până când îmi va arăta Dumnezeu că este altfel, am să cred că el era fiul Satanei. Spun aceasta, pentru că nu pot să cred că acel duh nesupus și criminal ar fi venit de la Dumnezeu. Nu, domnilor! El trebuia să vină de la tatăl lui și noi știm cine era acel tată.

Șarpele nu a fost o reptilă, ci blestemul a făcut din el o reptilă. El era foarte asemănător omului: mergea biped, vorbea, etc. El a fost cu Eva, iar ea a preacurvit cu el, aducându-l astfel în lume pe întâiul ei fiu, Cain, care avea natura tatălui său.

Eu cred că acel animal mare era asemănător omului, mergea în două picioare și în urma împreunării lui cu Eva, au apărut uriașii. Da, chiar așa. Aceasta este părerea mea personală, înțelegeți? S-ar putea să greșesc, dar eu așa cred.

Dacă ați observat, atunci când Dumnezeu a stat în fața lui Adam și a Evei, le-a zis: „Din țărână te-am luat și în țărână te vei întoarce...” „Pentru că ai ascultat de acel

animal, în loc să ascuți de bărbatul tău, iar prin aceasta ai scos viața afară din lume, tu ești aceea care va aduce viața înapoi!”

În ce îl privește pe șarpe, lui i-a zis: „Să îți cadă picioarele! Să nu mai mergi niciodată în două picioare și să nu mai fii fiară! Vei fi o târâtoare, te vei târî pe pânze și vei mânca țărână!”

De aceea, eu cred că prin natura animalului din care ieșise prin mama lui, Cain era uriaș și era jumătate om și jumătate animal. El a plecat, dar urmașii lui au început să vină prin poftele cărnii, ca tatăl lor, și au mers mai departe cu acea poftă animalică. Așa este. Cu siguranță, acești oameni au venit pe aceeași linie pe care au venit și duhurile căzute care i-au cuprins pe oameni.

Țineți minte că astăzi trăiesc aceleași duhuri care au trăit și în zilele acelea.

Uitați-vă la zilele noastre. Eu sunt american, dar dați-mi voie să vă spun ceva. Exceptând Parisul, americanii sunt cel mai josnic popor din lume pe care-l știu. Am decăzut atât de mult, încât până și păgânii din Africa, Asia și din alte părți ale lumii, se întrebă: „Oare ce s-a putut întâmpla cu poporul american? Chiar nu mai aveți respect pentru femeile voastre? Toate cântecele de la radio sunt doar murdării despre femei. Voi nu mai respectați femeile?” Toate cântecele noastre sunt despre femei, despre carne, despre plăceri și despre alte lucruri de felul acesta, și aceasta pentru că diavolul are putere și stăpânire. Acesta este adevărul. Hollywood-ul și televiziunea, ziarele și toate celelalte lucruri aduc în față toată murdăria și obscenitatea. Peste tot vezi numai femei dezbrăcate. La sfârșit va fi exact ca la început. O, este o rușine!

Coloana vertebrală a unui popor sunt femeile, moralitatea acestora. Strică femeile și ai stricat tot poporul. Astăzi, noi am ajuns într-un punct mort, și aceasta pentru că femeile noastre fumează, beau și se comportă într-un fel care este o urâciune.

Un tânăr care vrea să se căsătorească cu o fecioară decentă, va trebui să meargă la o bisericuță care are Duhul Sfânt și abia dacă va găsi și acolo. Da, acesta este singurul loc în care mai poți găsi o fată cu ceva decență.

Poate mă veți crede nebun, dar uitați-vă în jur și veți vedea dacă este adevărat sau nu. Este o rușine! Desigur.

Astăzi mi s-a mai pus o întrebare, și anume:

Bine, frate Bill, dar Biblia spune că Eva a zis: „*Am căpătat un om cu ajutorul lui Dumnezeu.*”

Este perfect adevărat. Trebuia să vină de la Domnul fiindcă El este singurul Creator care există. Dumnezeu l-a creat și pe diavol. Cum vine aceasta? Da, Dumnezeu l-a creat și pe diavol; și tot Dumnezeu l-a creat pe fiecare înger căzut care există. Este adevărat? Sigur că da. Dar alegerea a fost a lor, nu a Lui. El te-a creat și pe tine, dar problema este ce vei face tu, este adevărat? Tu vei fi judecat la fel ca ei. Așa este.

Ei erau fii de Dumnezeu, dar au căzut din har, apoi au intrat în acești oameni care erau jumătate animale și au mers înainte cu poftele lor. Când le-au văzut pe femei, s-au dus și le-au luat. O, și ei sunt încă aici!

Un om fără Duhul Sfânt ar putea smulge bebelușul din brațele mamei sale și să o necinstească. Fără Dumnezeu, el nu este mai mult decât un animal, deoarece are încă natura aceea animalică. Înțelegeți?

Oamenii spun: „Religia îi face pe oameni nebuni.” O, nu-i adevărat! Religia este singura care îi poate reda unui om mintea sănătoasă. Da, aceasta o poate face religia lui Isus Hristos. Eu pot să vă dovedesc cu Biblia că un om nu este în toate

mințile până nu-L găsește pe Hristos. Acesta este adevărul.

Știu că sună cam dur, dar așa spune Biblia. Până când Îl găsești pe Hristos, tu ești plin de tot felul de poftă animalice. El este Cel bun.

Eu recunosc că oamenii studiază atât de mult, încearcă atât de mult și vor să gândească atât de profund încât uneori ajung la crize de nervi din pricina studiilor lor despre Dumnezeu. Trebuie să ieșiți din toate acestea pentru că nu este nevoie de ele. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să-L iubiți pe Dumnezeu și să mergeți înainte. Amin.

Nu trebuie să te chiniești să faci ceva sau să pari altfel decât ești în realitate; du-te înainte și lasă-L pe Dumnezeu să te folosească așa cum vrea El. Lasă-te moale, încredințează-te pe brațele Lui, du-te fericit înainte, cântă și bucură-te. Aceasta este calea.

Biblia spune: *„Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu.”* (Romani 8.28). Așa că, fiți siguri că Îl iubiți! Acesta este singurul lucru pe care trebuie să-l știți. Amin.

Iubiți-L și mergeți înainte! Spuneți:

„Doamne, Tu știi că Te iubesc.”

„Iubești lucrurile acestei lumi?”

„Nu, Doamne. Eu Te iubesc pe Tine.”

Înțelegeți?

„N-ai vrea să fii un predicator renumit?”

„Nu, Doamne, dar dacă Tu vrei aceasta, am să fiu. (Amin). Eu aș vrea să stau aici și să fiu preșul de la ușa acestei biserici.”

„Bine, dar dacă vei fi un predicator renumit, oamenii vor avea o părere mai bună despre biserica ta.”

„Nu mă interesează părerea oamenilor, ci părerea Ta, Doamne. Eu doresc să fiu drept față de Tine. Vreau să fac numai ceea ce spui Tu, chiar dacă îi iubesc pe ei toți.”

„Ți-o amintești pe sora Cutare? Pe ea nu o iubești.”

„Ba da, Doamne, o iubesc.”

„De ce?”

„Pentru că o iubești Tu și Tu ești în mine. Trebuie să o iubesc, pentru că Tu ești în mine și o iubești.”

Da, aceasta este.

Eu cred că acele animale au căzut atunci, acele animale flămânde de poftă.
Înțelegeți?

11. Fiii lui Dumnezeu sunt îngeri sau duhuri din cer?

Deci aceasta este întrebarea. În ordine.

Eu cred că nu este vorba de îngeri. După cum spune Scriptura, acești fii ai lui Dumnezeu erau ființe; ei nu erau îngeri. Ei au venit pe pământ și au fost puși în trupuri de carne; nu s-au „înghesuit” singuri în ele, ci au fost puși acolo.

Eu cred că, în afară de Isus Hristos, orice trup de carne este născut prin dorința cărnii. Sunt încredințat că El este singura Ființă care S-a născut vreodată dintr-o fecioară, și repet că în această problemă nu sunt de acord cu marele istoric Josephus.

Eu cred că ei erau ființe supranaturale căzute, care au venit jos și au stăpânit duhul oamenilor. Mai mult, cred că ei sunt și astăzi printre noi și se plimbă încă prin Jeffersonville. Cine? Aceleași duhuri animalice lascive și nelegiuite care locuiesc în oameni.

Într-o zi, oamenii care sunt stăpâniți de ele vor muri, dar dacă va mai fi încă o generație, duhurile acestea vor veni din nou jos și îi vor stăpâni și pe aceia.

Țineți minte! Dumnezeu ia omul, dar nu-Și ia niciodată Duhul. Tot timpul este același Duh Sfânt pe care L-au primit ucenicii la Rusalii.

Priviți! Același diavol în haine religioase, care L-a osândit pe Hristos, este astăzi în biserică îmbrăcat în veșminte lungi. Nu mă refer la veșmintele de pe trupul lor, ci la veșmintele de pe sufletele lor.

Astfel, ei spun: „Zilele minunilor au trecut. Nu mai există așa ceva.” Vedeți? Ei sunt

Însă niște farisei moderni.

Biblia spune: „*Vor avea o formă de evlavie, dar îi vor tăgădui puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.*” (2 Timotei 3.5). Fugi de ei! Ține-te departe de astfel de oameni!

Aceștia sunt tot fiii lui Dumnezeu, dar sunt decăzuți. Înțelegeți ce vă spun? Unii dintre ei sunt păstori; alții sunt prezbiteri; unii sunt episcopi, etc. dar toți sunt cât se poate de religioși.

Acum îi voi răspunde fratelui care mi-a pus o întrebare mai devreme. El mi-a zis:

12. Frate Branham, aș vrea să știu unde anume să trag linia și să spun: „Omul acesta are Duhul Sfânt pentru că a făcut cutare lucru.” Sau: „Femeia aceasta are Duhul Sfânt pentru că a făcut lucrul acela.”?

Nu există absolut nici o cale de a ști aceasta. Așa este. Nu ai cum să știi, pentru că Dumnezeu este Judecătorul. Noi nu suntem chemați să facem așa ceva. Înțelegeți? Noi trebuie să predicăm Evanghelia.

Așa cum am spus și aseară, mai demult a venit la mine un bărbat și în discuția pe care am avut-o, mi-a zis: „Frate Branham, vreau să scap de păcate. Vreau să fiu creștin.”

Stăteam pe prispa casei mele și el a continuat: „Am auzit de un bărbat renumit, cunoscut în toate țările. Numelui este Billy Graham. Într-o seară m-am dus la o adunare a lui, și el a zis: „Toți care doresc să devină creștini, să ridice mâna și să-L primească pe Hristos ca Mântuitor personal.” Am ridicat și eu mâna. Și el a continuat: „Să ne ridicăm cu toții în picioare și să ne rugăm.” M-am ridicat și eu și m-am rugat cât am putut de sincer, dar nu mi-a făcut nici un bine. M-am dus apoi

la adunarea lui Oral Roberts. Auzisem de el și aflasem că ei se bucură foarte mult împreună. Astfel, m-am dus la Oral Roberts și l-am întrebat: „Ce trebuie să fac ca să devin creștin?” Și el mi-a răspuns: „Vino aici...”

I-am spus că am ridicat mâna în adunarea lui Billy Graham, dar el mi-a zis: „Stai în încăperea aceasta până când vei fi atât de fericit încât vei vorbi în limbi.” Am plecat de acolo, și pot spune că nici aceasta nu m-a ajutat cu nimic.

În continuare, acest bărbat mi-a zis: „M-am dus apoi la o altă adunare, iar acolo mi-au spus că nu am fost încă sfințit. Ei mi-au zis că trebuie să fiu sfințit, să fiu fericit și să strig. M-am rugat iar și iar, până când am strigat, dar nu s-a întâmplat nimic.”

Atunci i-am zis: „Frate, fiecare din acele lucruri este corect. Da, fiecare dintre ele este bun: ridicarea mâinii, vorbirea în limbi, strigarea, etc. Eu cred în fiecare din ele, dar nu de aceasta este nevoie. Tu trebuie să-L primești pe El, pe Isus Hristos.

Înțelegeți? Toate aceste lucruri sunt atribute: strigarea, vorbirea în limbi, alergatul, plânsul, rugăciunea și toate celelalte. Primul lucru pe care trebuie să-l faci este să-L primești pe El, pe Isus Hristos. Înțelegeți? Nu este nici un lucru de suprafață după care să putem hotărî. Ce dacă un om plânge? Am văzut mulți care plângeau cu lacrimi „de crocodil” și cu toate acestea erau cât se poate de păcătoși.

Ascultați-mă! Isus nu are decât oi. Este adevărat? Iar păstorul își cunoaște oile. A auzit cineva de aici cum strigă o capră? Frate, ar trebui să fii păstor ca să poți vedea diferența, deoarece capra strigă la fel ca și oaia.

Lasă un ied undeva, pe o coastă, cu un miel lângă el și vei auzi numaidecât: „Beee! Beee!”

Eu am văzut multe capre care stăteau și plângeau lângă altar: „O, Dumnezeule...”

Așa este. Ce dacă strigă? Am văzut oameni care strigau până răgușeau, alergau, săreau în sus și-n jos și totuși...

Acum veți spune: „Frate Branham, nu crezi în strigare?” Să nu mă înțelegeți greșit, pentru că eu cred în așa ceva, însă vreau să vă fie clar că aceasta nu este o dovadă că cineva are Duhul Sfânt, deoarece și unii și alții strigă. Da, eu i-am văzut strigând cât se poate de tare. Așa este.

Totuși, aceasta nu-i oprea să se comporte ca oamenii din lume. Să nu uitați însă că drumul este lung. Voi știți la ce mă refer. I-am văzut vorbind în limbi, iar după aceea trăiau cum voiau, ceea ce dovedește clar că toate acestea nu pot fi un semn că cineva are Duhul Sfânt.

Voi ziceți: „Ești împotriva vorbirii în limbi?”

Nu, nu sunt. Eu cred în vorbirea în limbi, pentru că este unul dintre darurile lui Dumnezeu din biserică. Astfel, dacă l-aș scoate afară, aș scoate afară o parte din Dumnezeu. Vedeți? Dacă-mi smulg limba din gură, înseamnă că trupul meu nu mai este întreg.

Tot așa, Trupul lui Hristos are și limbi, iar dacă le scoți afară, scoți o parte din Hristos. Înțelegeți? Dar nici nu puteți spune că limba este trupul. Este clar acum?

Primiți-L pe Isus Hristos și după aceea, toate acestea vor veni și se vor potrivi împreună. Dacă am putea înlătura barierele din jurul nostru și fiecare mădular al acestui trup, fiecare om, L-ar primi pe Isus Hristos, n-ar mai exista nici o contradicție și nici o ceartă. Atunci ar fi numai o dragoste desăvârșită. Fiecare și-ar păstra convingerile, dar toți am fi plini de dragoste. Așa este.

Isus a spus: „După roadele lor îi veți cunoaște.” (Matei 7.20). Iar roada Duhului

este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. (Galateni 5.22-23).

Am să vă spun acum părerea mea cu privire la ceea ce ar putea fi dovada că un om este creștin. Știți care este aceasta? Este truda sufletului atunci când omul flămânzește și însetează după Dumnezeu. Oamenii aceștia nu au odihnă niciodată și trebuie să facă ceva pentru Dumnezeu. Ei sunt plini de dragoste, iar sufletul lor trudește tot timpul.

Biblia spune: *„Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își strânge sнопii.”* (Psalmul 126.6). Este adevărat?

Dacă Dumnezeu mi-ar spune în dimineața aceasta: „Uite, William Branham te voi pune să răspunzi pentru oamenii aceștia și pentru ceea ce le spui. Vrei să strige cu toții?”

„Sigur că aș vrea să strige.”

„Vrei să vorbească toți în limbi?”

„Da, aș vrea să facă aceasta.”

„Vrei să danseze toți în Duhul?”

„Da, aș vrea și aceasta.”

„Este foarte bine, dar ce ai vrea cel mai mult pentru ei?”

„Cel mai mult aş vrea o biserică în care oamenii să aibă o dorință arzătoare pentru rugăciune, astfel încât să stea zi și noapte la acest altar. Aș vrea ca atunci când sunt acasă la ei, să stea tot timpul în rugăciune, să fie smeriți și să încerce să-i aducă pe oameni la Dumnezeu; să-i viziteze pe cei bolnavi, să-i convingă pe oameni să vină la biserică și să facă binele. Mai bine aş avea aceasta decât toate celelalte la un loc. Chiar dacă și celelalte sunt bune, ele aparțin bisericii.”

Dacă ar trebui să aleg, m-aș opri în primul rând la aceasta, pentru că vor urma și celelalte. Înțelegeți?

Dacă flămânzești după Dumnezeu, vor urma și strigarea și vorbirea în limbi. Dacă flămânzești după Dumnezeu, vei flămânzi tot mai mult după El. Dacă vezi că începi să devii indiferent, adu-ți aminte și păzește-te, fiindcă înseamnă că în tine începe să lucreze un alt duh. Stai drept în fața lui Dumnezeu, smerește-te și trudește-te! Trudește-ți sufletul! Fii un creștin de modă veche.

Eu vă pot dovedi cu Biblia că atunci când a venit pe pământ îngerul cu pecetea Duhului Sfânt, El i-a pecetluit numai pe cei care suspinau și gemeau din pricina urâciunilor care se făceau în cetate. (Ezechiel 9). Este adevărat?

„Fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.” (v. 4).

Acum aş vrea să vă pun o întrebare, apoi voi termina cât se poate de repede. Ce s-ar întâmpla astăzi dacă Duhul Sfânt ar veni prin Jeffersonville, New Albany și Louisville, să-i pecetluiască pe toți aceia care suspină și zic: „Dumnezeule, trimite-ne o trezire; fă-ne dornici de adunări. O, Doamne, privește la păcatele acestui oraș. Dumnezeule, este cu adevărat îngrozitor, de aceea Te rugăm să ne trimiți o trezire. Trimite-ne un predicator bun; trimite-ne pe cineva duhovnicesc. Trimite-ne Duhul Sfânt.”

Unde ar pune El pecetea? V-ați gândit la aceasta?

Cineva spune: „Ce vrei să zici, frate Branham?”

Vă spun cu toată convingerea că sunt încredințat că timpul este aproape încheiat, iar cine se află înăuntru este înăuntru. Înțelegeți? Ușile se închid, nu mai există acea apăsare.

Billy Graham are adunări peste tot în țară și la fel Oral Roberts și noi toți ceilalți. Am plâns, ne-am rugat iar și iar și așa mai departe. Dar vedeți, ușile se închid.

„Cine este întinat (citez din Scriptură) să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe.” (Apocalipsa 22.11). Eu cred că ușile neamurilor se închid. Înțelegeți? Ziua, vremea este aproape; mai sunt doar câțiva de intrat. Dar știți de ce nu se mai pot ține acele adunări? Pentru că nu mai există truda sufletului. Oamenii nu mai au acea apăsare pe suflet.

O, îmi amintesc cum era cu ani în urmă! Ați auzit mereu vorbindu-se despre „cărările cu rumeguș” de la Tabernacol. Astăzi nu mai există, dar atunci era ceva proaspăt, pentru că Dumnezeu Își cerceta biserica. I-am văzut plângând și zăcând toată noaptea lângă altar. Mergeam pe la casele lor și în timp ce mă apropiam de ușă, îi puteam auzi pe bărbați și pe femei cum plângeau. O, Dumnezeule!

Parcă îi văd cum mergeau prin biserică, în timp ce pianul intona: „Isuse, ține-mă lângă cruce!” și toți plângeau. Veneam la biserica aceasta, apoi mergeam la alta și puteam auzi: „Este o fântână scumpă...”

„O, Dumnezeule, mântuiește-l pe fiul meu; mântuiește-o pe fiica mea, căci este pierdută, Doamne!” Dar acum nu mai auzi așa ceva. Ce s-a întâmplat? Duhul lui

Dumnezeu S-a depărtat.

De ce? Isus a spus: *„Din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.”* (Matei 24.12). Vedeți? Se va răci, va dispărea. Dragostea moare. Și ce aduc ei în loc? Doar o formalitate. Bat în clapele pianului și strigă: „Slavă lui Dumnezeu. Aleluia! Lăudați-L pe Domnul!” Înțelegeți? Totul este numai o formalitate. O, nu vă păcăliți, căci prin aceasta vă păcăliți singuri!

Eu nu vorbesc despre Tabernacolul nostru, ci despre ceea ce am găsit în Statele Unite. Totul a devenit doar o formalitate. Oamenii se comportă așa cum știu că se comportau înainte, dar truda sufletului aproape că nu mai există. O, frate, soră...! Dumnezeule, ai milă de noi! Îndură-Te de noi, Doamne!

Uitați-vă la aceste treziri care vin una după alta.... Uitați-vă cum este astăzi: imediat ce se încheie trezirea, fiecare se duce în treaba lui.

Să vă spun însă ceva! Nu știu de ce nu pot să-mi scot aceasta din cap, dar fiți atenți! Isus a spus: *„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un năvod pe care l-a aruncat un om în mare.*

Când l-a scos, desigur, a prins în el multe feluri de viețuitoare de mare. A prins broaște țestoase, șerpi, raci, gândaci de apă și pești.”

Ascultați-mă! Aici este o broască țestoasă, iar dincolo este un pește. Broasca țestoasă nu poate face nimic ca să nu mai fie broască, și aceasta pentru că de la început a fost o broască țestoasă, și așa va fi pentru totdeauna. Cel care a fost de la început șarpe, este și acum tot un șarpe.

Eu cred că năvodul a fost aruncat iarăși și iarăși, până când au fost scoși aproape toți peștii.

Acesta este motivul pentru care unii spun: „Am ridicat mâna. Laudă lui Dumnezeu. Vreau să fiu mântuit. Slăvit să fie Domnul,” dar două zile mai târziu, zic: „O, știi că a fost o prostie! Am crezut că este bine, dar m-am înșelat.” De ce aceasta? Pentru că natura lui era de la început natura unui gândac de apă sau a unui șarpe.

Aproape toți peștii au fost scoși din mare, așa că năvodul va fi pus pe uscat. Isus va veni și Își va lua peștii cu El. Înțelegeți ce vreau să spun? Dacă în tine este o fărâmbă de creștinism, dacă există o dorință cât de mică de a-L sluji pe Dumnezeu, apucă-te cât poți de strâns de ea și păstrează-o cu grijă în inima ta.

„Fiii lui Dumnezeu și-au luat cu sine fiicele oamenilor.” Bineînțeles că erau fiii lui Dumnezeu, iar astăzi sunt încă tot fiii lui Dumnezeu, doar că sunt căzuți. O, și cum vorbesc unii dintre ei din Scriptură! Ei sunt fiii lui Dumnezeu. Voi știți că Lucifer era „mâna dreaptă” a lui Dumnezeu, de aceea știa Scriptura mai bine decât orice teolog. El întoarce pe dos seminarele, mai ales pe cel baptist de aici care spune că „Isus Hristos S-a născut dintr-un tată roman sau germanic.” Eu am aici o carte în care scrie aceste cuvinte și am să v-o arăt într-una din zile. În ordine.

13. Cei 144.000 despre care vorbește Apocalipsa, reprezintă rămășița iudeilor care vor fi luați la răpirea bisericii?

Voi lua mai întâi partea aceasta. Cei 144.000 reprezintă rămășița iudeilor, dar nu fac parte din Mireasă. Înțelegeți? Citiți Apocalipsa 6 și veți vedea. Apoi vom lua partea cealaltă, pentru că mai este o întrebare. Fiți atenți!

În prima parte a capitolului 6, se vorbește despre cei patru călăreți, dar noi vom merge puțin mai departe și vom citi din versetul 9:

„Când a rupt Mielul pecetea a cincea...” O, nu este bine, nu de aici am vrut să citesc. Este vorba de capitolul 7:

„După aceea am văzut patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului.”

O, ce întrebare minunată, dar ce puțin timp avem ca să vorbim despre ea, deoarece trebuie să ne rugăm și pentru bolnavi.

Deci: *„Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.*

Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui viu.” (v. 1-2).

O, fiți siguri că este o întrebare minunată!

Acesta este un tablou dramatic. Ioan era în Duhul și privea înapoi pe pământ. El a văzut patru îngeri care stăteau în cele patru colțuri ale pământului și țineau cele patru vânturi ale pământului.

În Biblie, cuvântul „vânturi” înseamnă „războaie, ceartă.” Nu am timp să caut în Biblie, dar voi știți că în zilele lui Iov au venit niște vânturi și i-au luat pe toți fiii lui. Știți ce vreau să spun: acestea înseamnă necazuri.

„Am văzut patru îngeri (sau patru mesageri), care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi...”

„...El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea (El vorbește aici despre venirea Domnului, înțelegeți?), zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!”

Slujitori. Amintiți-vă faptul că Biserica nu reprezintă slujitorii Lui, ci noi suntem fiii Lui. Israelul este întotdeauna slujitorul Său, dar cei ce fac parte din Biserica Sa nu au fost niciodată slujitori, ci ei sunt copiii Săi. Înțelegeți?

„Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.”

Vedeți? Toți sunt iudei. Fiți atenți mai departe!

„Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii;

din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii;

din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii;

din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii au fost pecetluiți.” (Apocalipsa 7.4-8).

Din cele douăsprezece seminții ale lui Israel vin câte 12.000. cât face 12×12.000? 144.000. Și fiți atenți! Toți sunt din semințiile fiilor lui Israel, deci sunt slujitorii lui Dumnezeu. Ascultați-mă cu atenție, căci poate voi reuși să mă fac înțeles.

„După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni (Aici este o altă mulțime. Vedeți?), din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie

și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini;

și strigau cu glas tare și ziceau (Ascultă aceasta, adunare a Duhului Sfânt!): „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie și a Mielului!”

Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie și s-au închinat lui Dumnezeu,

Și au zis: „Amin. A Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, puterea și tăria, în vecii vecilor. Amin.”

Și unul dintre bătrâni (Observați că Ioan era într-o vedenie) a luat cuvântul și a zis (Ioan era iudeu, iar înainte de aceasta văzuse semințiile lui Israel și le recunoscuse): „Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit?”

Tu i-ai văzut pe iudei și îi cunoști pe toți. I-ai numărat și ai spus câte mii sunt pecetluiți, dar cine sunt aceștia care vin din orice seminție, din orice norod și din orice limbă? De unde vin ei?

„Doamne,” i-am răspuns eu, „tu știi.”

Cu alte cuvinte, Ioan i-a zis: „Nu știu de unde vin aceștia. Am recunoscut poporul meu, pe iudei, dar pe aceștia nu-i cunosc.”

Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare (Vedeți?). Ei și-au spălat hainele și le-au albit (nu cu carnetul de membru al bisericii), ci în sângele Mielului.”

Vedeți? *„De aceea stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și-L slujesc zi și noapte în Templul Său.”*

Unde îmi slujește mie doamna Branham? În casă.

Aceasta este Mireasa. Acolo stă ea, domnule Neville. În casă. Acolo stă Mireasa, nu slujitorii. Mireasa Îl slujește pe Mire.

„Cel ce șade pe scaunul de domnie își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogorî nici soarele, nici vreo altă arșiță.”

Căci Mielul care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

Acolo este o mulțime care plânge. Vedeți?

Fiți atenți! Lor le-a fost foame, le-a fost sete, au plâns și s-au rugat; ei au ieșit din necazul cel mare. Li se spunea: „O, uitați-vă la adunarea aceasta de fanatici! Au înnebunit cu toții!” O, Doamne! Înțelegeți?

Dar ei plângeau și se rugau, nu se certau, nici nu se enervau. Și vedeți? Erau din toate semințiile, din toate popoarele și din toate limbile.

Să ne întoarcem însă la cei 144.000 de iudei.

Avraam a fost slujitorul lui Dumnezeu, și la fel iudeii: ei au fost întotdeauna slujitorii Săi, dar neamurile nu au fost niciodată slujitori.

Trebuie să mă grăbesc pentru că mai am încă două sau trei întrebări. Mă voi grăbi cât voi putea și voi încerca să nu trec peste ele. Totuși, mă voi întoarce duminică viitoare, și atunci ne vom ocupa mai mult de ele.

Fiți atenți! El a văzut cele patru colțuri ale pământului și în fiecare dintre ele stătea câte un înger. Poate îmi veți spune: „Noi credem că pământul este rotund.” Dar aceasta nu-l împiedică să aibă colțuri. Înțelegeți? În ordine.

„Stăteau în cele patru colțuri ale pământului și țineau cele patru vânturi.”

Cu alte cuvinte: vânturile care suflau războaie și conflicte peste întreaga lume. Când s-a întâmplat aceasta? Niciodată până la primul război mondial. Ei țineau vânturile ca să le împiedice să vină.

Apoi a venit un alt înger. Dacă veți privi cu atenție, veți vedea că este același înger din Ezechiel 9, care a venit împreună cu cei care aveau unelte de nimicire în mână, ca să îiucidă pe iudei. Vă mai amintiți? El i-a zis:

„Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.” (Ezechiel 9.4). Este adevărat? După ce a făcut aceasta, i-a lăsat să meargă și să-i nimicească. Aceasta a fost persecuția din vremea lui Titus.

Vedeți, este același înger care vine iarăși din răsărit, de unde va veni și Isus. Și El are pecetea Dumnezeului celui viu. Slavă! Ce înseamnă pecetea Dumnezeului celui viu? O, ce ceartă este astăzi în lume pe seama ei!

Astfel, unii spun: „Pecetea este ținerea Sabatului!” în timp ce alții spun că este cutare sau cutare lucru, dar Biblia spune clar că pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt.

În Efeseni 4.30 este scris: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* Vedeți? Pecetea este Duhul Sfânt.

Inima mea tresaltă când mă gândesc la aceasta. Cu alte cuvinte, El a spus: *„Țineți cele patru vânturi până vom pune pecetea lui Dumnezeu pe fruntea slujitorilor Lui (pe fruntea iudeilor).”*

La rândul lui, Ioan a zis: *„Am văzut o sută patruzeci și patru de mii care au fost pecetluiți.”* (Apocalipsa 7.4). Dacă vânturile ar fi pornit și ar fi acoperit pământul, bătălia de la Armaghedon ar fi avut loc în primul război mondial.

Acum trebuie să caut un alt loc din Scriptură ca să vi-l arăt. Vorbind despre pilda lucrătorilor viei, Isus a spus: *„Unii au venit la prima oră, alții au venit mai târziu, iar alții au venit la ceasul al unsprezecelea.”*

Cei care sunteți duhovnicești, citiți printre rânduri pentru că trebuie să mă grăbesc.

Fiți atenți! El i-a chemat pe cei din ceasul al unsprezecelea. Primii au venit și au primit un dinar; următorii au venit și au primit un dinar, iar cei din ceasul al unsprezecelea au primit tot un dinar, la fel ca primii. Este adevărat? Fiți atenți! Iudeii sunt „indicatorul” după care trebuie să ne luăm.

Primul război mondial i-a afectat pe toți iudeii și i-a împrăștiat printre toate popoarele. Așa cum am spus la început, El a spus că-i va împrăștia printre toate popoarele, și iată-i! Iată vânturile care vin în Ierusalim și pretutindeni: un război mondial.

El a spus: *„Așteptați până când îi vom pecetlui pe slujitorii lui Dumnezeu.”* Cu alte cuvinte: *„Îi adunăm de peste tot, din toate popoarele, îi aducem aici și îi pecetluim*

pe cei o sută patruzeci și patru de mii.” Așteptați!

Primul război mondial s-a încheiat în luna a unsprezecea, în ziua a unsprezecea a lunii și la ora unsprezece, astfel încât să poată intra și cei din ceasul al unsprezecelea: ultima chemare pentru evrei. Astfel, ei vor primi același botez al Duhului Sfânt pe care l-au primit cei de la Rusalii, vor fi botezați în același fel și așa mai departe, cei veniți în ceasul al unsprezecelea.

El a zis: „Așteptați până vom pune pecetea.

„Cât să mai așteptăm?”

„Până îi vom pecetlui pe slujitorii lui Dumnezeu. Neamurile le-am pecetluit. Ei au fost pecetluiți de mii și mii de ori în aceste persecuții și neazuri. Dar mai stați puțin până îi vom pecetlui și pe acești slujitori!” Și a pecetluit o sută patruzeci și patru de mii, după care vânturile au fost eliberate din nou.

Fiți atenți! Începând cu primul război mondial, evreii au fost persecutați în mod constant. Apoi s-a ridicat Hitler și a pornit cel de-al doilea război mondial, care avea să răzcolească întreaga lume.

Peste tot trebuie să fie comunism. Vă mai amintiți de timpul când au vrut să mă arunce în închisoare? În seara aceea predicam, iar la un moment dat am spus: „Vor fi trei mari doctrine sau ismuri, iar la sfârșit toate trei se vor uni într-o singură mare doctrină. Ea va aduce o mare prigoană, care va face ca Isus Hristos să vină din nou jos.” Chiar așa.

Comunismul lui Stalin; nazismul lui Hitler și fascismul lui Mussolini. Apoi am adăugat: „Una dintre aceste doctrine va ocupa acel loc. Eu nu știu care dintre ele, dar cred că va fi împăratul nordului.” Desigur, voi vă amintiți aceste lucruri pentru

că v-am vorbit despre ele.

Ei spuneau: „Dacă predici aceasta...” dar eu am răspuns: „În ce privește acest NRA, vă pot spune cu siguranță că nu el este semnul fiarei. El este un boicot religios, nu semnul fiarei. Este doar o anticipare, pentru ca oamenii să știe că este abia începutul. Acesta este începutul necazului în care intrăm, deoarece timpul se apropie de sfârșit.”

Persecuția a venit peste iudeii din fiecare țară și i-a împins spre Ierusalim. Este adevărat? Și noi vedem că o sută patruzeci și patru de mii dintre ei vor fi pecetluiți. Citiți Apocalipsa 7 și veți vedea că acesta este adevărul.

Domnul Bohanon, mi-a zis de curând: „Eu nu voi citi niciodată Apocalipsa pentru că nu o pot înțelege. Cum este posibil ca Mireasa să stea în același timp pe Muntele Sion și în cer, apoi mai departe să scrie că balaurul arunca apă după ea ca s-o nimicească?”

„Domnule Bohanon,” i-am răspuns eu, „mai înainte de orice, vreau să-ți spun că ai numit „Mireasă” pe cei care nu sunt Mireasa, deoarece pe Muntele Sion vor sta cei o sută patruzeci și patru de mii. În timpul acela, Mireasa va fi în cer cu Isus. În ce privește balaurul, el nu va arunca cu apă după Mireasă, ci după rămășița seminței femeii, cu care va face război.”

Aceasta este mulțimea de jos, nu Mireasa. Înțelegeți? Este rămășița femeii, biserica sfințită care nu a primit Duhul Sfânt. Cu aceștia se va război balaurul. Înțelegeți?

Țineți minte că sunt trei mulțimi. Acolo sunt o sută patruzeci și patru de mii de iudei răscumpărați, iar în continuare apar cei care au fost sfințiți dar au refuzat Duhul Sfânt. Ei vor fi prizonieri de biserica romană și de celelalte biserici, dar în timpul acela Mireasa este deja răpită.

Iată deci, că fiecare este așezat exact în locul în care spune Biblia că va fi.

Așadar, cei o sută patruzeci și patru de mii sunt iudeii, slujitorii lui Dumnezeu, iar când li se va predica Evanghelia Duhului Sfânt, ei vor primi botezul Duhului, la fel ca cei de la început. Atunci timpul de har pentru neamuri este deja încheiat, iar Mireasa pecetluită este deja plecată în slavă.

În vremea neamurilor, Evanghelia a fost predicată pretutindeni, a lucrat printre păgâni, a aruncat năvodul în apă ca să intre toți peștii. Totuși, în năvod s-au prins și broaște țestoase, păienjeni de apă și așa mai departe. Dar ce se întâmplă cu ei? Sunt aruncați înapoi. Desigur, imediat ce trezirea se încheie, ei se întorc înapoi în lume, dar peștii au fost strânși aproape toți. Înțelegeți ce vreau să spun?

Evanghelia a fost predicată, iar astăzi nu mai auzi pe nimeni plângând, gemând, suspinând și strigând după Duhul Sfânt. Le place să vină, să-și pună mâinile unii peste alții, apoi dansează și așa mai departe. Eu nu am nimic împotriva acestor lucruri, dar ele sunt doar atribute ale Duhului Sfânt și nu Duhul Sfânt însuși.

Isus Hristos aduce însă ceea ce este adevărat. El îi ține pe oameni în siguranță, în Hristos, până va veni. Așa este. Mesajul a fost predicat, iar ușile sunt aproape închise. Mai sunt doar câțiva de adunat și de dus în Împărăția lui Dumnezeu, iar după aceea ușile se vor închide. Înțelegeți? Ce urmează în continuare? Iudeii trebuie să primească Duhul Sfânt și să fie botezați în Numele lui Isus Hristos.

Până acum, ei au judecat și și-au bătut joc, dar când Se va întoarce Duhul Sfânt spre ei, vor primi botezul Duhului Sfânt. În timpul acela, biserica neamurilor este deja răpită, iar biserica romană, balaurul, este unită cu ecumenismul. Atunci ea se va năpusti asupra celor care au refuzat Duhul Sfânt și s-au mulțumit cu justificarea prin credință. Da, ei vor prigoni biserica rămasă. Cred că puteți înțelege, deoarece totul este ilustrat în mod desăvârșit.

O, frate, când văd aceste lucruri care se apropie tot mai mult, simt nevoia să mă rog și să strig tot mai tare: „Doamne, lasă-mă să mă duc la iudei! Lasă-mă să mă duc la păgânii din Africa. Lasă-mă să merg în India, ca să li-L prezint tuturor pe Isus Hristos Cel adevărat, cu puterea, minunile și botezul Său cu Duhul Sfânt, pentru ca toți să fie treziți și pregătiți.

Despre aceasta m-ai întrebat, nu-i așa frate Beeler?

Când vin la Ierusalim, ei stau acolo și li se spune: „Dacă Isus este Fiul lui Dumnezeu înviat din morți, El știe totul la fel ca la început și poate să dea aceeași viață pe care a dat-o atunci. Îl veți primi ca Mântuitor personal dacă o va face?”

Apoi li se va arăta că Dumnezeu este cu ei prin puterea învierii Sale și li se va spune: „L-ați primit ca Mântuitor personal?” Cred că vor fi mii și mii. „Același Duh Sfânt care S-a revărsat în ziua cincizecimii este aici pentru voi.”

Atunci Evanghelia se va întoarce la iudei și va avea loc o trezire care îi va aduce la Domnul pe cei o sută patruzeci și patru de mii, care vor fi pecetluiți de îngerul despre care vorbește Biblia.

Eu am credința că El va veni din Răsărit. Ce va spune El atunci? „Am trimis o prigoană aici, alta dincolo și i-am împins pe iudei spre țara lor. Mulți dintre iudeii din Statele Unite au primit deja Duhul Sfânt, dar Eu am în Israel o sută patruzeci și patru de mii care vor primi botezul Duhului Sfânt.” Când Îngerul va începe să-i pecetluiască pe cei o sută patruzeci și patru de mii, ușa bisericii neamurilor va fi închisă. Mireasa va fi plecată, iar Duhul Sfânt se va întoarce către iudei, care vor avea o trezire ce va zgudui întreaga lume. Aleluia! Puterea lui Dumnezeu va lucra printre iudei. O, ce minunat!

Să vedem ce mai avem. Despre Isaia am vorbit, despre fiii lui Dumnezeu am vorbit... Israelul, da...

Să văd dacă pot s-o citesc și pe aceasta, pentru că nu se prea vede scrisul. Nu, nu se vede, de aceea aș vrea să cauți alta, frate Neville.

14. Nu este mai credibil faptul că prorocia lui Isaia, referitoare la făurirea fiarelor de plug din săbii, se va împlini în timpul Împărăției de o mie de ani a lui Isus Hristos, decât că se referă la realizările oamenilor, cum încearcă să ne învețe tologii moderni?

Oricine ești, frate sau soră, ai dreptate. În Împărăția de o mie de ani din săbii se vor făuri fiare pentru plug. Așa se va întâmpla în Împărăția de o mie de ani, iar toate aceste partide religioase, care îi învață pe oameni doar lucruri greșite, vor trece pe alături. Da, aceasta se va întâmpla atunci când Dumnezeu însuși va veni într-o Ființă supranaturală, cu o putere supranaturală, la un popor care crede în supranatural și îi va descoperi pe fiii lui Dumnezeu. Aleluia! Atunci nu va mai fi citire, scriere sau aritmetică, ci va fi doar puterea învierii lui Isus Hristos. Atunci oamenii nu vor mai studia arta războiului.

Astăzi, fiecare popor, fiecare putere și fiecare împărăție este controlată de diavolul. Acest lucru îl spune Biblia, nu eu. Dar într-una din aceste zile, împărăția lumii acesteia va deveni Împărăția Domnului nostru și a Hristosului Său, iar El va conduce și va împărăți o mie de ani pe pământ. Chiar așa este.

Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt slujitorii, în timp ce mulțimea care nu poate fi numărată de nimeni, sunt neamurile.

O clipă, căci aici mai este ceva. Fiți atenți pentru că este important, apoi ne vom ruga. Ne vom ruga pentru bolnavi fără să mai deosebim duhurile.

Vreau să vă întreb dacă mai este vreo întrebare. Da, a mai rămas una, dar cred că o voi aduce duminică viitoare.

Fiți atenți! Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt slujitorii; ei vor sluji.

Întotdeauna când vrei să știi ce ai în față, uită-te la umbră. Chiar așa. Cei din vechime se uitau la umbră ca să înțeleagă ce ar putea fi crucea, iar noi ne uităm la cruce ca să vedem ce este umbra, înțelegeți?

Uitați-vă cum era în zilele când a fost Hristos pe pământ. Cum a fost atunci este și astăzi. Aceasta este umbra Lui. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceasta este ceea ce spuneam la început. Privind de acolo, din spate, trebuia să vezi umbra ca să poți înțelege ce este crucea.

Odată, Israelul a păcătuit, dar acolo era un bărbat din seminția lui Levi, și el a luat sulița, s-a dus în tabără și i-a ucis pe cei ce păcătuiseră după care, toți cei ce au păcătuit au fost trecuți prin ascuțișul săbiei. Este adevărat?

Atunci Dumnezeu a privit în jos și a zis: *„Pentru că Fineas a făcut aceasta, du-te și spune-i că fac cu el un legământ și că el și sămânța lui, îmi vor fi preoți pentru veșnicie.”* Vedeți? *„Ei vor merge în Templul Meu ca preoți. În timp ce ceilalți vor munci, ei vor sluji în Templul Meu.”* (Numeri 23.6-13).

Aleluia! Înțelegeți ce era Templul? Înțelegeți că leviții erau Mireasa? Când își face apariția păcătosul, leviții își scot Săbiile. Mireasa născută din Duhul Sfânt iese în față și spune: *„Isus Hristos de astăzi este același Isus Hristos din vechime. Păcatul este tot păcat, de aceea este rău să faceți aceste lucruri.”* Așa este. Ei stau acolo cu sabia.

Dumnezeu spune: *„Veniți binecuvântații Tatălui Meu!”* Aceasta este Mireasa. (Matei 25.34).

Priviți în Apocalipsa, pentru că Ioan a văzut cetatea cu cele douăsprezece temelii.

Erau și douăsprezece porți și deasupra fiecăreia dintre ele era scris numele unui apostol. Aleluia! Iar în cetate erau răscumpărații: negri, albi, galbeni, mulatri, într-un cuvânt toți cei spălați în sângele lui Hristos, deoarece Domnul a spus că ei vor fi cu El. Atunci nu va mai fi nevoie de lumina soarelui; nu le va mai fi foame și nici sete, ci vor trăi și vor împărăți veșnic cu Hristos: El ca Împărat, iar ei ca Împărăteasă. Domnul să vă binecuvânteze. Amin.

Întrebările acestea le voi păstra, iar dacă va fi cu voia Domnului, voi răspunde la ele chiar deseară sau când va hotărî fratele Neville. Domnul să vă binecuvânteze. Îl iubiți din toată inima voastră?

„O, vreau să-L văd;

Vreau să-L privesc în ochi,

Să trăiesc veșnic prin harul Lui mântuitor

Să-mi ridic glasul pe ulițele slavei

Când toate grijile au rămas în urmă.

Să mă bucur veșnic. (O, Doamne!).

Călătoresc prin această țară și cânt,

Conduc sufletele la Calvar, la Râul de sânge.

(Nu la biserică, ci la Calvar).

Acolo-i conducem noi pe oameni: la Râul de sânge, nu la o organizație, deoarece Cuvântul spune că „*viața este în sânge,*” iar El este sângele lui Dumnezeu, Viața care acum trăiește în noi.

În timp ce ne rugăm, am vrea ca sora Gertie și fiica ei să vină aici, fiindcă aș vrea să cântăm un cântec vechi și foarte frumos: „Crede numai!” Îmi amintesc că acest cântec m-a urmat prin toate țările în care am fost, dar pentru prima dată l-am auzit cântat de sora Gertie. Acest cântec a fost scris de Paul Rader, un vechi prieten de-al meu. Deci, aș vrea să-l cânte înainte de a ne ruga pentru bolnavi, în timp ce binecuvântările lui Dumnezeu se odihnesc peste oameni.

Îmi pare rău că v-am luat prea mult timp. Îți plac întrebările, frate Branham? Mie da.

Au fost întrebări foarte bune, iar aici mai am o grămăjoară bună. Pe unele dintre ele nici nu le-am citit cu atenție, deoarece sunt foarte multe.

Domnul să vă binecuvânteze.

Fiecare dintre voi să aibă gândurile îndreptate spre Hristos. Haideți să ne întoarcem de la întrebări la vindecarea divină.

Câți dintre voi doresc să ne rugăm pentru ei? Să vă vedem mâinile. În ordine. Îi vom aduce în față și ne vom ruga pentru ei imediat după ce vor cânta surorile. Să nu uitați! (Sora Gertie și fiica ei cântă: „Crede numai!”).

Cei care sunteți bolnavi puteți să veniți în jurul altarului.

„...Totul e posibil, crede numai!

Crede numai, crede numai,

Totul este posibil, crede numai!”

Tatăl nostru care ești în ceruri, Îți suntem recunoscători pentru această Scriptură și pentru acest cântec, „Crede numai,” fiindcă ni se pare că te auzim vorbind omului care avea copilul bolnav de epilepsie și zicând: *„Crede numai, căci totul este cu putință celui de crede.”*

Dumnezeule, oamenii aceștia vin la altar ca să ne rugăm pentru ei. Noi suntem negativul, iar Duhul Tău este pozitivul care a venit peste noi și care nu va muri niciodată, ci va exista în toată veșnicia.

Eu vin în fața Ta ca slujitor al Tău, ca să-l ajut pe aproapele meu să ajungă la Tine, Tată, singura nădejde spre slavă. Trimite Duhul Sfânt să vindece pe fiecare dintre acești bolnavi și neputincioși care stau aici la altar.

Noi suntem din turma Ta cea mică, iar surorile au cântat: „Nu te teme turmă mică.” Noi știm Doamne, că voia Ta este să ne dai Împărăția și că ești prezent în mijlocul nostru, deoarece ai spus: *„Acolo unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor și orice vor cere, le voi da.”* (Matei 18.20).

Conform făgăduinței Cuvântului Tău, care nu poate să mintă, Te rog să dai vindecare tuturor celor care o cer, deoarece ei stau aici și așteaptă. Noi vom merge să-i ungem cu untdelemn și să ne punem mâinile peste ei. Te rog să-i izbăvești și să-i ajuți pe toți să Te laude și să meargă la casele lor pe deplin sănătoși și salvați. Ajută-i să se întoarcă deseară la adunare, să Te laude și să-Ți dea slavă pentru vindecare. Fă aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus

Hristos. Amin.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aş vrea să vii aici, frate Neville. Aş vrea să veniți toți să mă ajutați: fratele Fleeman, fratele Cox, diaconii, etc., în timp ce ne vom ruga pentru ei.

Aş vrea ca fiecare de aici să fie cu adevărat sincer și să vă rugați împreună cu mine în timp ce ne vom ruga pentru bolnavi.

Văd acolo în spate un băiețel care a ieșit pe hol cu puțin timp în urmă, deoarece avea o hemoragie puternică. Dar Dumnezeu l-a vindecat în mod minunat. Lăudat să fie pentru îndurarea Lui. Slăvit să fie Numele Lui. Priviți cât de mulți au fost vindecați în ultimele zile.

Gândiți-vă că același Isus care a fost pe pământ în zilele apostolilor este acum în mijlocul nostru. Vremea neamurilor se apropie de sfârșit, dar Dumnezeu face o mare lucrare printre cei care cred în supranatural, astfel încât să putem crede că El este aici.

Să nu uitați că, în Hristos, voi sunteți deja proslăviți, deoarece cuvântul Său spune că *„pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”*

Astfel, trupul vostru de slavă stă chiar lângă voi, în Hristos, să vă dea putere. Este ca și cum ai încărca o baterie. Duhul Sfânt este în voi să vă umple trupul, să vă dea putere nouă, să vă curețe și să vă însănătoșească.

Aş vrea ca biserica și surorile noastre să cânte încă o dată cântecul acela.

Fraților, eu nu sunt un înșelător, ci încerc din toată inima să fiu creștin și să-i ajut

pe oameni. Încerc să vă ajut pe voi, copiii lui Dumnezeu, fiindcă dacă Îl iubesc pe Tatăl meu din ceruri, vă iubesc și pe voi, copiii Lui. Dacă vă înșel, înseamnă că încerc să-L înșel pe Dumnezeu, dar noi știm că El nu poate fi înșelat de nimeni.

Eu încerc să vă ajut, de aceea Dumnezeu îmi binecuvântează toate eforturile. Poate că eforturile mele sunt foarte slabe, și mie mi-e rușine de ele, iar Dumnezeu știe aceasta. El știe că mi-e rușine și că vreau să mă pocăiesc... El știe că fac tot ce pot ca să ajut Împărăția lui Dumnezeu, ca să vă ajut pe voi, copiii Lui.

Primiți-L în dimineața aceasta pe Isus Hristos ca Vindecător personal, căci dacă veți face aceasta, când veți pleca acasă veți fi pe deplin sănătoși. Dacă El vindecă sute aici și mii și mii în lume, de ce nu v-ar vindeca și pe voi? Credeți numai!

Foarte bine, soră.

Frate Neville, aș vrea să vii aici ca să-i ungi.

(Fratele Branham și ceilalți frați se roagă pentru bolnavi, în timp ce sora Gertie și fiica ei cântă: „Crede numai!”).

▪ Amin -